

Rozhodnutí Lidový soudu pro Prahu 4 ze dne 13.10.1960, sp. zn. 1 T 43/60, ECLI:CZ:LSP4:1960:1.T.43.1960.1

Číslo: 11/1961

Právní věta: Síla výchovného kolektivu, v němž pachatel žije a pracuje, je rozhodujícím činitelem na cestě jeho nápravy. Proto je třeba, aby soudy zejména u pachatelů prvotrestaných pro trestné činy menší nebezpečnosti pro společnost, využívaly součinnosti se společenskými organizacemi a předávaly pachatele k převýchově společenským organizacím.

Soud: Lidový soud pro Prahu 4

Datum rozhodnutí: 13.10.1960

Spisová značka: 1 T 43/60

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Čin menšího významu, Nápravné opatření, Organizace společenské, Řádný život pracujícího člověka, Trest

Předpisy: 86/1950 Sb. § 30

§ 245

§ 37

§ 39

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 11/1961 sb. rozh.

Síla výchovného kolektivu, v němž pachatel žije a pracuje, je rozhodujícím činitelem na cestě jeho nápravy. Proto je třeba, aby soudy zejména u pachatelů prvotrestaných pro trestné činy menší nebezpečnosti pro společnost, využívaly součinnosti se společenskými organizacemi a předávaly pachatele k převýchově společenským organizacím.

(Rozhodnutí lidového soudu pro Prahu 4 z 13. října 1960 - 1 T 43/60.)

Obžalovaní V. a S. se počátkem měsíce dubna 1960 vloupali v nočních hodinách oknem do skladiště n. p. Průmyslové sklo v Praze 4, odkud odcizili různé nářadí, dvě pušky malorážky, jednu malorážkovou pistoli, dvoje montérky a dva kožichy, čímž uvedenému podniku způsobili škodu v celkové částce Kčs 3599,70.

Lidový soud pro Prahu 4 uznal oba obžalované vinnými trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1a) tr. zák. obžalovaného V. též podle § 245 odst. 2 písm. c) tr. zák. a odsoudil obžalovaného V. za použití § 30 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 15 měsíců a obžalovaného S. za použití § 37 tr. zák. k trestu nápravného opatření na 10 měsíců bez změny zaměstnání. Podle § 39 odst. 2 tr. zák. stanovil, že z odměny náležející obžalovanému S. za práci propadá 25 ve prospěch státu.

Z odůvodnění:

Soud na základě výslechu obžalovaných V. a S. a na základě provedených důkazů a vyšetřovacího spisu zjistil:

Obžalovaní V. a S. jsou oba zaměstnanci n. p. Průmyslové sklo v Praze 4, kde spolu pracovali na jednom pracovišti. Začátkem dubna 1960 šli oba obžalovaní společně do skladiště podniku, aby si vzali hadry na čištění. Přitom zjistili, že ve skladišti v polici jsou uskladněny nové pracovní oděvy. Dohodli se proto, že do tohoto skladiště některý den v nočních hodinách vniknou a pracovní oděvy pro svou potřebu odcizí. Za několik dnů po této dohodě se oba obžalovaní sešli kolem 22. hod., aby tento svůj úmysl uskutečnili. Společně odešli k zadní straně objektu n. p. Průmyslové sklo, kde přelezli plot a dostali se tak do objektu podniku. Když vnikli na dvůr, rozbili okna vedoucí do skladiště, vlezli dovnitř, kde prohledávali skříně a regály, aby zjistili, co se v nich nachází. Ve skladu potom odcizili dva kožichy, dvě pušky malorážky, jednu malorážkovou pistoli, dvě elektrické vrtačky, dvě montérské brašny s náradím a dva pracovní oděvy. Odcizené věci protáhli oknem, kterým rovněž opustili sklad a opět přelesením plotu se dostali mimo objekt podniku. Při cestě domů si odcizené věci rozdělili a každý si je zanesl domů. Po několika dnech tyto odcizené věci odvezli do chaty V., kde je uschovali. Odcizením uvedených věcí vznikla n. p. Průmyslové sklo škoda v celkové částce Kčs 3599,70.

Oba obžalovaní se plně doznali a na svoji obhajobu nic podstatného neuvedli. Mimo své doznání usvědčují se oba obžalovaní ze spáchané trestné činnosti navzájem a usvědčování jsou rovněž odcizenými věcmi, které byly u nich zabaveny. Oba obžalovaní si také byli plně vědomi toho, že uvedené věci jsou majetkem podniku, tedy že se jedná o věci, které jsou v socialistickém vlastnictví. K tomu nutno ještě dodat, že obžalovaný V. byl pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. a) tr. zák. odsouzen lidovým soudem trestním v Praze rozsudkem z 16. 3. 1959, k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců nepodmíněně.

Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem dospěl soud k názoru, že oba obžalovaní svým jednáním naplnili znaky trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. a) tr. zák. Obžalovaný V., pak vzhledem k svému dřívějšímu odsouzení i podle § 245 odst. 2 písm. c) tr. zák.

Trest byl obžalovanému V. vyměřen podle § 245 odst. 2 tr. zák. a obžalovanému S. podle § 245 odst. 1 tr. zák. Při výměře trestu vycházel soud z nebezpečnosti jednání obou obžalovaných pro společnost se zřetelem k jejich osobám, míře zavinění a okolnostem polehčujícím a přitěžujícím. V souzeném případě nutno přihlédnout především k tomu, že hodnota všech odcizených věcí byla cca 3600 Kčs, tedy ne nijak zvlášť vysoká. Míra zavinění se jevila vyšší u obžalovaného V., který byl nakonec iniciátorem této trestné činnosti. Obžalovaný V. je 25 roků starý, pochází z rodiny maloživnostníka, který měl dílnu na výrobu rohožek a prostředků na změkčování vody před praním. Výchova tohoto obžalovaného byla zanedbána, neboť jeho otec se v r. 1951 s jeho matkou rozvedl a odstěhoval se od nich.

Od té doby obžalovaný otce neviděl, ježto byl po nějakou dobu umístěn v dětských domovech a po vchození školy se začal učit instalatérem. Řemeslu se nevyučil proto, že se mu nelíbilo a v r. 1958

nastoupil zaměstnání jako pomocný dělník v n. p. Kablo. Pracoval zde však pouze asi 5 měsíců, neboť nastoupil výkon trestu 10 měsíců odnětí svobody, k němuž byl odsouzen za trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví a za krádeže. Koncem roku 1959 se vrátil z výkonu trestu a nastoupil jako dělník v n. p. Průmyslové sklo. Podle sdělení zaměstnavatele, není obžalovaný vyučen, pracoval na pomocných pracích v kovodílně. Přesto, že závod měl zájem, aby si zvyšoval svou odbornou kvalifikaci, aby mu bylo možno později svěřovat odborné práce, obžalovaný nejevil zájem, při práci nebyl stálý, bylo patrné, že ho práce netěší a budil dojem rozmrzelého a nespokojeného člověka. Podle názorů spoludělníků má sklony k nečinnému, bezpracnému životu a práce se mu stává nepříjemným břemenem.

Obžalovaný S. je 23 roků starý, pochází z dělnické rodiny, jeho otec pracoval původně jako strojní zámečnický a v současné době je zaměstnaný jako řidič a průvodčí u Dopravního podniku hl. m. Prahy. Po vychození školy se obžalovaný S. šel učit zámečnickem. Po vyučení pracoval u fy Křížík-Holešovice až do r. 1955, potom pracoval jako údržbář v Nuselské mlékárně, odkud po krátké době odešel na roční uhelnou brigádu do Kladna. Po skončení brigády pracoval u Pozemních staveb, odkud v r. 1957 nastoupil základní vojenskou službu. V r. 1959 po návratu z této služby nastoupil do zaměstnání v n. p. Průmyslové sklo, kde pracuje jako zámečnický dosud.

Podle posudku zaměstnavatele projevoval se vždy jako velmi pilný pracovník a svědomitý dělník. Povahy je klidné, tiché a mírné, je obětavý a ochotný k plnění všech přikázaných prací. V kolektivu spolupracovníků pro své vlastnosti je oblíben. Jeho mistr i vedení jsou s ním spokojeni. Je mu svěřována odborná práce, zejména svářečská a je jedním z nejlepších svářečů závodu. Má dobrý poměr k lidem i práci. V současné době se zapojil do utvořené brigády, která soutěží o titul „Brigáda socialistické práce“. Obžalovaný není politicky organizován, je členem ROH bez funkce.

Oběma obžalovaným polehčovalo jejich doznání, obžalovanému S. také že dosud vedl řádný život pracujícího člověka, přitěžujících okolností soud neshledal.

Při úvaze o trestu u obžalovaného S. dospěl soud k názoru, že vzhledem k jeho třídnímu původu a velmi kladnému poměru k práci, i s ohledem na to, že nebyl dosud soudně trestán a že jde o mladého člověka, jsou možnosti převýchovy poměrně větší. O tom svědčí zprávy zaměstnavatele a v neposlední řadě i skutečnost, že sama organizace ROH požádala soud o uložení výchovného trestu s tím, že nad obžalovaným bere záruku v tom směru, že výchovného trestu bude využito k jeho převýchově a nápravě. Proto soud dospěl k názoru, že nejvhodnějším trestem k jeho převýchově bude trest nápravného opatření na přiměřeně dlouhou dobu s přiměřenou srážkou.

V součinnosti s péčí, která bude obžalovanému poskytnuta na závodě výchovným působením „Brigády socialistické práce“ a ROH plně zajistí trest nápravného opatření převýchovu obžalovaného S. Bude tím dosaženo, že se obžalovaný opět zařadí mezi řádné občany našeho státu.

Naproti tomu dospěl soud k názoru, že možnosti převýchovy obžalovaného V. jsou již daleko těžší. Nutno uvážit, že tento obžalovaný nemá řádný poměr k práci ani ke svým spoludělníkům, jeho chování je špatné, vůči spoluzaměstnankyním je hrubý a veškeré dosavadní výchovné působení v kolektivu pracovníků na závodě se u něho minulo účinkem. Obžalovaný byl pro obdobnou trestnou činnost také již soudně trestán a z uloženého trestu si ani po jeho odpykání nevzal patřičné ponaučení, neboť krátce po jeho odpykání se dopustil nové trestné činnosti. I u tohoto obžalovaného je ovšem nutno vzít v úvahu jeho poměrně mladý věk a dále skutečnost, že ne jeho vinou byla jeho výchova v rodině rozvratem manželství rodičů silně zanedbána a narušena. Dále nutno vzít v úvahu, že všechny odcizené věci byli obžalovanými po odhalení jejich trestné činnosti vráceny a předány podniku. Za této situace jeví se soudu trest, který byl by vyměřen v rámci zákonné trestní sazby, která je 3 až 10 let odnětí svobody, i kdyby byl vyměřen při dolní hranici, jako neúměrně vysoký. Dospěl proto k názoru, že je zcela na místě použití § 30 tr. zák. a vyměření trestu pod dolní hranici

zákonné sazby. Vyměřil proto obžalovanému trest odnětí svobody na 15 měsíců, který dle názoru soudu plně odpovídá nebezpečnosti činu pro společnost i možností převýchovy obžalovaného. Soud má ovšem za to, že pouhá pohružka trestem by nesplnila svůj účel a že v každém případě k zajištění převýchovy je třeba výkonu trestu.

Poznámka: ZV ROH n. p. Průmyslové sklo, Praha 4 zaslal lidovému soudu pro Prahu 4 před hlavním líčením následující usnesení své členské schůze:

„Závodní organizace ROH n. p. Průmyslové sklo Praha 4, Ctiradova 1, projednal na své schůzi dne 10. října 1960 trestní věc obžalovaného S. narozeného dne 6. června 1937 z hlediska možnosti jeho převýchovy.

Obžalovaný po návratu z voj. služby nastoupil v r. 1959 zaměstnání jako zámečnick u našeho podniku, kde pracuje dosud. Není organizován v žádné politické straně, je členem ROH. Během pracovní doby se projevuje jako velmi pracovitý, svědomitý dělník, je klidné povahy, obětavý a ochotný k plnění všech přikázaných prací. V pracovním kolektivu je oblíben. Má dobrý poměr k lidem a k práci. V současné době je členem kolektivu soutěžícího o titul brigády socialistické práce.

Členská schůze se proto usnesla požádat soud, aby upustil od potrestání, popřípadě aby byl odsouzen k mírnému výchovnému trestu. Bude-li uložen výchovný trest, převezme odborová organizace záruku za převýchovu pachatele.

Žádáme proto, aby rozsudek ukládající jmenovanému výchovný trest byl doručen i odborové organizaci, aby mohla svou záruku splnit.“

Lidový soud pro Prahu 4 uložil obžalovanému trest nápravného opatření a požádal Závodní odborovou organizaci nár. podniku Průmyslové sklo v Praze 4 aby sledovala, zda odsouzený řádně žije, působila k jeho převýchově a tímto způsobem zajistila, aby nebylo nutno přeměnit trest nápravného opatření na trest odnětí svobody.

Současně soud požádal závodní výbor ROH n. p. Průmyslové sklo o podání zprávy o chování odsouzeného ke dni 31. března 1961.